

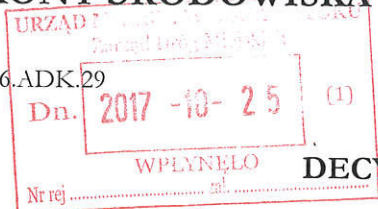
ZDM

p. A. Tolęński
2017.10.23

29 PAŹ. 2017

**GENERALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA**

DOOŚ-oaI.4210.24.2016.ADK.29

DECYZJA

Warszawa, dnia 11.10.2017 r.

DK/253540/2017

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego*, (Dz. U. z 2016, poz. 23 j.t. ze zm.), zwanej dalej *kpa*,

po rozpatrzeniu odwołania Wojciecha Dzienisa od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku z dnia 21 marca 2016 r., znak: WOOŚ-II.4210.10.2015.MR, ustalającej środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia polegającego na: „budowie, przebudowie i rozbudowie ul. K. Ciołkowskiego w Białymstoku na odcinku od ul. Mickiewicza do granic miasta wraz z infrastrukturą techniczną wraz z obiektami inżynierskimi oraz budową i przebudową niezbędnej infrastruktury technicznej”,

1. uchylam w całości pkt I. ppkt 1 decyzji**i w tym zakresie orzekam:****1. Rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia:**

Planowane przedsięwzięcie będzie polegało na budowie, przebudowie i rozbudowie ul. Ciołkowskiego w Białymstoku na trzech odcinkach: pierwszy - od skrzyżowania z ulicą Mickiewicza do skrzyżowania z ul. Baranowicką, drugi - od ronda im. Mikołaja Kawelina do skrzyżowania z ulicą Gen. Sulika oraz trzeci - od skrzyżowania z ulicą Gen. Sulika do granic miasta. Powierzchnia przedsięwzięcia wynosi ok. 19,17 ha.

Zakres przedsięwzięcia obejmuje również m.in. budowę i przebudowę obiektów inżynierskich (w tym mostu nad rzeką Białą, wiaduktu kolejowego nad linią kolejowa nr 37, węzła drogowego na skrzyżowaniu ul. Ciołkowskiego z ul. Branickiego i Nowowarszawską), infrastruktury podziemnej i naziemnej (w tym m.in. magistrali wodociągowej oraz sieci kanalizacji sanitarnej o długości 8 km), dróg serwisowych, wlotów ulic bocznych, odwodnienia drogi, chodników oraz ścieżek rowerowych, zatok autobusowych. W związku z realizacją planowanej inwestycji wyburzonych zostanie 13 budynków mieszkalnych, 19 budynków gospodarczych oraz jeden fundament, a także 29 altanek działkowych na terenie ogrodów działkowych. Ponadto w wyniku jej realizacji konieczna będzie wycinka drzew i krzewów. Część drzew zlokalizowanych w obrębie pasa drogowego zostanie zachowana w postaci szpaleru pomiędzy jezdniami na odcinku od skrzyżowania z ul. Mickiewicza do skrzyżowania z ul. Niedźwiedzią. Do wycinki przeznaczono ok. 914 drzew (w tym 90 nasadzeń żywopłotowych) i 14 krzewów.

Planowana droga na odcinku od skrzyżowania z ul. Mickiewicza do ul. Gen. Sulika składać się będzie z dwóch jezdni po dwa pasy ruchu, od ul. Gen. Sulika do granic miasta pozostanie jednojezdniowa z dwoma pasami w różnych kierunkach (na tym odcinku zaplanowano wyłącznie

p. H. Baherek
25.10.2017

budowę ciągu rowerowego, ścieżki i chodnika). Przedsięwzięcie swoim zakresem obejmuje również przebudowę m.in. fragmentu ul. Nowowarszawskiej na odcinku pomiędzy ul. Ciołkowskiego a Baranowicką, a także budowę ul. Zaulek Podlaski oraz ul. Obrębowej. Całkowita długość dróg planowanych do przebudowy wynosi około 4,2 km. Wszystkie w/w ulice są powiązane funkcjonalnie, tworząc jedno przedsięwzięcie.

2. uchylam w całości pkt I.2.1. ppkt 19 decyzji

i w tym zakresie umarzam postępowanie;

3. uchylam w całości pkt I.2.1. ppkt 21 decyzji

i w tym zakresie umarzam postępowanie;

4. uchylam w całości pkt I.2.2. ppkt 1 decyzji

i w tym zakresie orzekam:

Przeprowadzić wycinkę roślinności w ilości 914 drzew i 14 krzewów;

5. uchylam w całości pkt I.2.2. ppkt 3 decyzji

i w tym zakresie orzekam:

Z uwagi na ochronę fauny występującej w granicach oddziaływania przedsięwzięcia, należy zrezygnować z prowadzenia określonych poniżej prac w następujących terminach:

- a) wycinkę drzew i krzewów prowadzić poza okresem lęgowym ptaków trwającym od 1 marca do 31 sierpnia,
- b) prace w korycie rzeki Białej prowadzić poza okresem migracji ichtiofauny trwającym od 1 marca do 30 czerwca;

6. uchylam w całości pkt I.2.2. ppkt 4 decyzji

i w tym zakresie orzekam:

Wszelkie prace prowadzić pod stałym nadzorem przyrodniczym specjalistów (w szczególności herpetologa, ichtiologa oraz botanika) z doświadczeniem pracy w terenie, którego zadaniem będzie kontrola pod kątem właściwego wypełnienia obowiązków wynikających z decyzji, a w przypadku konieczności naruszenia zakazów określonych w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody*, wystąpienie o stosowne decyzje/zezwoleńia;

7. uchylam w całości pkt I.3.1. ppkt 1 decyzji

i w tym zakresie orzekam:

Zaprojektować ekrany akustyczne w kilometrażu i o parametrach wskazanych w poniższej tabeli. Przyjęty kilometraż zaczyna się na skrzyżowaniu ul. K. Ciołkowskiego z A. Mickiewicza i biegnie w kierunku północno-wschodnim do granic miasta. Lokalizacja ekranów akustycznych wskazana jest odpowiednio do kilometrażu jezdni północnej (lewa strona drogi) i południowej (prawa strona drogi):

lp.	Kilometraż	Długość [m]	Strona drogi	Rodzaj ekranu	Wysokość ekranu [m]
1	-0+037 do 0+640	603	lewa	przezroczysty	3,5
2	0+640 do 0+680	40	lewa	przezroczysty	4,5
3	0+680 do 0+825	165 (20 m nakłada się)	lewa	przezroczysty	3,5
4	0+065 do 0+190 (ul. Branickiego/ Nowowarszawska)	125	lewa	przezroczysty	4,5
5	1+300 do 1+476	176	lewa	przezroczysty	4,5
6	1+838 do 1+946	108	lewa	przezroczysty	3,5
7	1+946 do 2+205	259	lewa	przezroczysty	4,5
8	0+595 do 0+640	45	prawa	przezroczysty	4,5
9	0+013 do 0+036 (ul. Niedźwiedzia)	23	lewa	przezroczysty	4,5
10	1+136 do 1+230	94	prawa	przezroczysty	4,5
11	1+854 do 2+300	446	prawa	przezroczysty	4,5
12	2+300 do 2+314	14	prawa	przezroczysty	3,5

8. uchylam w całości pkt I.3.1. ppkt 2 decyzji

i w tym zakresie orzekam:

Wody opadowe i roztopowe należy ujmować w całości i odprowadzać do sytemu odwodnienia drogi, tj. kanalizacji deszczowej, a przed zrzutem ich do odbiornika (istniejącej kanalizacji deszczowej lub środowiska) zastosować poniższe urządzenia podczyszczające, gwarantujące nieprzekraczanie dopuszczalnych wskaźników zanieczyszczeń, określonych w szczegółowych przepisach prawa:

Nr zlewni	Granice zlewni	Sposób odwodnienia drogi	Urządzenia podczyszczające	Odbiornik
1	0+000 – 0+430	Kanalizacja deszczowa	Osadniki w studniach wpustowych	Kanalizacja deszczowa istniejąca
2	0+430 – 1+010		Osadnik i separator ropopochodnych	Rów otwarty przed rzeką Białą
3	1+010 – 1+650		Osadniki w studniach wpustowych	Kanalizacja deszczowa istniejąca
4	ul. Branickiego (L=200,0m)		Osadniki w studniach wpustowych	Kanalizacja deszczowa istniejąca
5	1+850 – 2+300		Osadniki w studniach wpustowych	Kanalizacja deszczowa istniejąca
6	ul. Zaścianańska (L=50,0m)		Osadniki w studniach wpustowych	Kanalizacja deszczowa istniejąca
7	ul. Zaścianańska (L=380,0m)		Osadnik i separator ropopochodnych	Rów otwarty
8	2+300 – 3+150		Osadnik i separator ropopochodnych	Grunt (skrzynki rozsączające)

9	2+940 – 3+150 ul. Plażowa		Osadniki w studniach wpustowych	Kanalizacja deszczowa istniejąca
10	3+150 – 3+400		Osadniki w studniach wpustowych	Kanalizacja deszczowa istniejąca
11	3+550 – 4+050		Warstwa filtracyjna ze żwiru na geowłókninie	Rowy infiltracyjne

9. uchylam w całości pkt I.3.1. ppkt 3 decyzji

i w tym zakresie orzekam:

Istniejący na działkach 741/1 oraz 744 obręb 21 Dojlidy otwarty zbiornik retencyjny przebudować do powierzchni maksymalnie 0,35 ha, głębokości do 4 m oraz nachyleniu skarp 1:1 lub 1:1,5 umocnionych płytami ażurowymi. Po przebudowie ww. zbiornik winien mieścić się na działkach 741/1 oraz 741/4 obręb 21 Dojlidy;

10. uchylam w całości pkt I.3.2. ppkt 2 decyzji

i w tym zakresie orzekam:

Wokół przebudowywanego zbiornika retencyjnego otwartego zastosować ochronne ogrodzenia dla plażów wykonane jako pełne (np. z paneli betonowych, polimerobetonowych lub innych) o wysokości min. 50 cm, wyposażone w trwałą przewieszkę o szerokości min. 10 cm, stabilnie posadowione w gruncie, bądź wykonane z siatki stalowej o oczkach nie większych niż 0,5 x 0,5 cm o wysokości min. 50 cm, wyposażone w przewieszkę o szerokości min. 10 cm, wkopane w ziemię na głębokość min. 20 cm. Można zastosować również wyгородzenia panelowe z bieżnią przeciwdziałającą wzrostowi roślinności w bezpośrednim sąsiedztwie wyгородzenia, co ułatwi koszenie i inne prace utrzymaniowe;

11. uchylam w całości pkt I.3.2. ppkt 3 decyzji

i w tym zakresie orzekam:

Przezroczyste ekrany akustyczne wyposażać w elementy zabezpieczające ptaki przed kolizją, tj. pionowe pasy jasnej lub ciemnej barwy, o szerokości nie mniejszej niż 2 cm, w odstępach nie większych niż 10 cm. Ekrany mają być wyposażone w pasy fabryczne, według trwałej technologii, odpowiadającej trwałości samych paneli. Zabrania się montowania nowych paneli bez pasów i naklejania ich w późniejszym terminie;

12. uchylam w całości pkt I.3.2. ppkt 4 decyzji

i w tym zakresie orzekam:

W związku z wycinką drzew i krzewów należy wprowadzić nasadzenia w ilości 1651 szt. roślin, w tym: 362 drzewa, 152 drzewa – moduły żywopłotów, 560 krzewów, 385 krzewinek oraz 192 pnącza. Należy stosować gatunki rodzime, odporne na zanieczyszczenia gleby (zwłaszcza zasolenie) oraz dostosowane do warunków siedliskowych w miejscu, w którym planuje się dokonać nasadzeń. Nie należy sadzić krzewów owocowych w bezpośrednim sąsiedztwie drogi. Nasadzenia należy wykonać w ciągu 1 roku po zakończeniu budowy drogi. Po 2 latach należy sprawdzić udatność

nasadzeń, a w przypadku widocznych oznak zamierania roślin należy w ich miejsce dokonać nasadzeń uzupełniających;

13. uchylam w całości pkt IV decyzji

i w tym zakresie orzekam:

Nakładam obowiązek sporządzenia analizy porealizacyjnej w celu porównania ustaleń zawartych w raporcie o oddziaływaniu na środowisko i w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z rzeczywistym oddziaływaniem przedsięwzięcia w zakresie:

a) ochrony akustycznej terenów wymagających ochrony przed hałasem, w tym skuteczności zaproponowanych środków minimalizujących. Pomiary hałasu należy przeprowadzić w niżej wymienionych punktach, zlokalizowanych w sąsiedztwie projektowanej drogi, tj.:

Nr punktu	Lokalizacja punktu pomiarowego
1	ul. Ciołkowskiego 13, B-stok
2	ul. Ciołkowskiego 39 m. 2, B-stok
3	ul. Ciołkowskiego 45, B-stok
4	ul. Niedźwiedzia 2/1, B-stok
5	ul. Ciołkowskiego 53, B-stok
6	ul. Murarska 18, B-stok
7	ul. Ciołkowskiego 12B, B-stok
8	ul. Nowowarszawska 79, B-stok
9	ul. Nowowarszawska 87, B-stok
10	ul. Ciołkowskiego 87, B-stok
11	ul. Ciołkowskiego 105, B-stok
12	ul. Ciołkowskiego 113, B-stok
13	ul. Ciołkowskiego 127, B-stok
14	ul. Ciołkowskiego 147, B-stok
15	ul. Obrębowa 2, B-stok
16	ul. Ciołkowskiego 72, B-stok
17	ul. Baranowicka 61, B-stok
18	ul. Ciołkowskiego 107, B-stok
19	ul. Zbożowa 2/1, B-stok
20	ul. Ciołkowskiego 83, B-stok

Przed wykonaniem pomiarów, należy dokonać ponownej identyfikacji terenów chronionych przed hałasem, w celu ustalenia ich aktualnego stanu zagospodarowania w sąsiedztwie przedmiotowej trasy oraz ewentualnej weryfikacji punktów pomiarowych. Pomiary hałasu należy wykonać zgodnie z obowiązującymi referencyjnymi metodykami określonymi w przepisach wydanych na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska*.

b) jakości wód opadowych i roztopowych odprowadzanych bezpośrednio do środowiska (tj. ze zlewni 2, 7, 8 i 11), określając w nich stężenie zawiesin ogólnych i substancji ropopochodnych, w celu oceny skuteczności zastosowanych urządzeń podczyszczających ww. wody.

Analizę porealizacyjną w zakresie wskazanym w ppkt. a) i b) należy wykonać w terminie 1 roku od oddania przedsięwzięcia do użytkowania i przedstawić RDOŚ w Białymstoku w terminie 18 miesięcy od oddania przedsięwzięcia do użytkowania. W przypadku odnotowania przekroczeń dopuszczalnych standardów środowiskowych, należy proponować zabezpieczenia umożliwiające dochowanie wartości normatywnych;

14. uchylam w całości pkt VII decyzji

i w tym zakresie umarzam postępowanie odwoławcze;

15. uchylam w całości pkt IX decyzji

i w tym zakresie umarzam postępowanie odwoławcze;

16. uchylam w całości pkt X decyzji

i w tym zakresie umarzam postępowanie odwoławcze;

17. uchylam w całości Załącznik Nr 1 do decyzji stanowiący Charakterystykę Przedsięwzięcia

i w tym zakresie orzekam Charakterystykę Przedsięwzięcia, którą ustanawiam załącznikiem do niniejszej decyzji;

18. w pozostałej części utrzymuję w mocy ww. decyzję.

UZASADNIENIE

Cytowaną w sentencji decyzją Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Białymstoku (dalej: RDOŚ w Białymstoku) na podstawie art. 71 ust. 2 pkt 2, 75 ust. 6 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2016, poz. 353 j.t., ze zm.), zwanej dalej *ustawą ooś*, ustalił środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia polegającego na: „budowie, przebudowie i rozbudowie ul. K. Ciołkowskiego w Białymstoku na odcinku od ul. Mickiewicza do granic miasta wraz z infrastrukturą techniczną wraz z obiektami inżynierskimi oraz budową i przebudową niezbędnej infrastruktury technicznej”.

Niniejsze przedsięwzięcie zostało zakwalifikowane zgodnie z § 3 ust. 1 pkt. 60, 68 oraz 79 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. *w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* (Dz. U. z 2016 r., poz. 71), jako przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. W związku z powyższym, wskutek wniosku Miasta Białystok z dnia 4 sierpnia 2015 r., RDOŚ w Białymstoku, w świetle dyspozycji zawartej w art. 73 ust. 1 *ustawy ooś*, wszczął postępowanie w przedmiotowej sprawie. Konsekwentnie zaś do wydanego postanowienia screeningowego z dnia 21 października 2015 r. organ I instancji w ramach ww. postępowania przeprowadził ocenę oddziaływania na środowisko.

Na podstawie art. 75 ust. 6 *ustawy ooś*, organem właściwym do wydania zaskarżonej decyzji jest RDOŚ w Białymstoku. Weryfikując właściwość organu I instancji, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska (dalej: GDOŚ) ustalił, że działka nr 1664/4, obręb 18 Peczurki, objęta zakresem planowanej inwestycji, została zakwalifikowana jako teren zamknięty zgodnie z obowiązującą decyzją Nr 3 Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 24 marca 2014 r. *w sprawie ustalenia terenów, przez które przebiegają linie kolejowe, jako terenów zamkniętych* (Dz. Urz. MInR. z 2014 r. poz. 25 ze zm.) Powyższe ustalenia bezspornie potwierdzają właściwość RDOŚ w Białymstoku do prowadzenia postępowania w przedmiotowej sprawie i tym samym tutejszego organu do rozpatrzenia wniesionego odwołania (zgodnie z art. 127 ust. 3 *ustawy ooś*).

W toku postępowania pierwszoinstancyjnego strony zostały zawiadomione przez RDOŚ w Białymstoku poprzez publiczne obwieszczenie m.in. o: jego wszczęciu (zawiadomienie z dnia 19 sierpnia 2015 r.), wydaniu postanowienia z dnia 21 października 2015 r. o obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko (zawiadomienie z dnia 21 października 2015 r.),

o zebraniu wszystkich dowodów w sprawie i możliwości zapoznania się z zebraną dokumentacją (zawiadomienie z dnia 26 lutego 2016 r.) oraz o wydaniu zaskarżonej decyzji (zawiadomienie z dnia 21 marca 2016 r.). Z uwagi na liczbę stron przekraczającą 20, w związku z treścią art. 74 ust. 3 *ustawy o oś*, doręczenie powyższych zawiadomień zostało dokonane z zachowaniem terminu 14 dni od dnia publicznego ogłoszenia, wynikającego z art. 49 *kpa*, w urzędach: Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Białymstoku (także w BIP) oraz Miasta Białystok.

RDOŚ w Białymstoku zapewnił udział w postępowaniu także społeczeństwu, informując, zawiadomieniem z dnia 2 lutego 2016 r., o możliwości zapoznania się z dokumentacją i zgłaszania uwag i wniosków w okresie 21 dni od daty podania ww. informacji do publicznej wiadomości. Powyższe zawiadomienie zostało upublicznione przez 21 dni na tablicy ogłoszeń ww. urzędów oraz w BIP Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Białymstoku.

Dochowując terminu przewidzianego w *kpa*, skuteczne odwołanie od ww. decyzji RDOŚ w Białymstoku wniósł w dniu 18 kwietnia 2016 r. (data stempla pocztowego) Wojciech Dzień, właściciel nieruchomości bezpośrednio sąsiadującej z miejscem realizacji planowego przedsięwzięcia oraz znajdującej się w obszarze jego akustycznego oddziaływania (przed zastosowaniem środków minimalizujących ponadnormatywny poziom hałasu), tj. działki o nr ewid. 528 obręb 10 Mickiewicza, Białystok, położonej przy ul. Ciołkowskiego 21 (zgodnie z księgą wieczystą o nr. BI1B/00118039/0). Następnie pismem z dnia 20 marca 2017 r. oraz 8 sierpnia 2017 r. skarżący uzupełnił powyższe odwołanie.

Skarżący podniósł naruszenie:

- 1) art. 7 *kpa* w związku z art. 77 § 1 i art. 80 *kpa* poprzez nierozpatrzenie oraz brak oceny całego materiału dowodowego w związku z niewskazaniem w wydanym przez RDOŚ w Białymstoku rozstrzygnięciu konkretnych drzew, które zostaną usunięte w ramach realizacji wnioskowanego przedsięwzięcia. W opinii odwołującego się, użyte w sentencji skarżonej decyzji sformułowanie by zaplanowaną wycinkę „*ograniczyć do niezbędnego minimum*” (pkt I.2.2. ppkt 1) jest niejednoznaczne i nie stanowi konkretnego wymogu, jaki należy uwzględnić w projekcie budowlanym, i który byłby możliwy do zweryfikowania przez organ architektoniczno-budowlany;
- 2) art. 64 § 2 *kpa* poprzez zaniechanie wezwania inwestora do uzupełnienia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach o brakujące wypisy z rejestru gruntów;
- 3) art. 74 ust. 1 pkt 6 *ustawy o oś* poprzez wydanie decyzji pomimo istotnej wadliwości wniosku, tj. braku wypisów z rejestru gruntów znajdujących się w zasięgu oddziaływania przedsięwzięcia;
- 4) art. 28 *kpa* poprzez nieustalenie kręgu stron i brak zapewnienia im czynnego udziału w postępowaniu.

W związku z powyższym odwołujący się wniósł o uchylenie skarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez RDOŚ w Białymstoku. W przypadku zaś utrzymania w mocy omawianego rozstrzygnięcia, skarżący wniósł o zmianę rodzaju ekranu akustycznego przewidzianego od km 0+037 do 0+640 z nieprzeźroczystego na przeźroczysty.

GDOŚ ustalił i zważył, co następuje.

Zważywszy, że postępowanie prowadzone przez organ odwoławczy nie ogranicza się jedynie do weryfikacji zaskarżonej decyzji pod kątem podniesionych zarzutów, GDOŚ przeanalizował w toku prowadzonego postępowania sprawę w pełnym zakresie, co do okoliczności faktycznych i prawnych. Zgodnie z zasadą dwuinstancyjności (art. 15 *kpa*), strony mają prawo do dwukrotnego rozpatrzenia danej sprawy. Wobec powyższego organ odwoławczy zapoznał się ze zgromadzonym materiałem dowodowym, w tym wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach,

raportem o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko z października 2015 r. (dalej: *raport*), jego uzupełnieniami z dnia 25 listopada 2015 r., 30 grudnia 2015 r., 26 stycznia 2016 r. oraz 29 stycznia 2016 r., zaskarżoną decyzją, a także zarzutami skarżącego.

Po analizie akt zgromadzonych w sprawie, GDOŚ pismami z dnia 17 stycznia 2017 r. (znak: DOOŚ-oaI.4210.24.2016.ADK.10) oraz z dnia 5 czerwca 2017 r. (znak: DOOŚ-oaI.4210.24.2016.ADK.22) zwrócił się do inwestora o wyjaśnienie i doprecyzowanie kwestii, które budziły wątpliwości. Powyższe dotyczyło m.in. zakresu przedsięwzięcia, gospodarki wodami opadowo-roztopowymi, oddziaływania akustycznego, a także wpływu inwestycji na środowisko przyrodnicze. Pismami z dnia 11 kwietnia 2017 r., 28 kwietnia 2017 r., 24 lipca 2017 r., 22 sierpnia 2017 r., 24 sierpnia 2017 r. oraz 31 sierpnia 2017 r., udzielił odpowiedzi na ww. wezwania.

Zawiadomieniami z dnia 24 sierpnia 2017 r., znak: DOOŚ-oaI.4210.24.2016.26 oraz znak: DOOŚ-oaI.4210.24.2016.27, GDOŚ poinformował strony o możliwości zapoznania się z zebranymi w trakcie postępowania odwoławczego dowodami oraz o terminie i miejscu składania ewentualnych uwag i wniosków. Z powyższej możliwości skorzystał Andrzej Dzienis (współwłaściciel działki o nr ewid. 528 obręb 10 Mickiewicza, Białystok, położonej przy ul. Ciołkowskiego 21), wnosząc pismem z dnia 8 września 2017 r. tożsame uwagi, co podniesione przez skarżącego w uzupełnieniu odwołania z dnia 20 marca 2017 r. Ponadto, pismem z dnia 18 września 2017 r. Wojciech Dzienis wniósł (poprzez e-PUAP na elektroniczną skrzynkę podawczą organu II instancji) uwagi, podnosząc naruszenie:

1) art. 7, 77 § 1 oraz 80 *kpa* poprzez niewyjaśnienie:

- w dostateczny sposób wariantu niepodejmowania przedsięwzięcia oraz racjonalnego wariantu alternatywnego, a także brak określenia ich oddziaływania na środowisko, co doprowadziło do naruszenia art. 66 ust. 1 pkt 4, 5, 6 i 7 oraz art. 85 ust. 2 pkt 1 lit b *tiret* pierwsze *ustawy oos*, jak również art. 5 ust. 1 pkt „d” Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. *w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko*, (Dz.U.UE.L.2012.26.1), zwanej dalej *dyrektywą oceanową* (błędnie przywołanego jako art. 5 ust. 3 *tiret* 4 nieobowiązującej Dyrektywy Rady nr 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r.);
- sprzeczności istniejącej w *raporcie* w zakresie rozwiązań technicznych dotyczących skomunikowania jezdnii ul. Kołodziejskiej z jezdnią ul. Ciołkowskiego;
- rozbieżnych informacji w zakresie liczby przewidzianych do wyburzenia budynków mieszkalnych w Wariancie I i II podanych w *raporcie*, a także w zaskarżonej decyzji, przez co naruszony został również art. 107 § 3 *kpa*;
- zasadności budowy dodatkowych dróg serwisowych w wariancie I, co spowoduje wydłużenie odległości pokonywanej przez kierowców celem wjazdu i wyjazdu z nieruchomości położonych przy ul. Ciołkowskiego, przez co nastąpi wzrost emisji zanieczyszczeń do powietrza z silników pojazdów (naruszenie art. 85 ust. 2 pkt 1 lit. b *tiret* pierwsze *ustawy oos*);

2) art. 66 ust. 1 pkt 3a oraz art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b *ustawy oos* w wyniku braku opisu krajobrazu i wpływu na niego planowanego przedsięwzięcia.

Na wstępie wyjaśnienia wymaga, iż w sentencji skarżonej decyzji organ I instancji błędnie wskazał, iż wnioskodawcą w przeprowadzonym postępowaniu jest Prezydent Miasta Białegostoku. Ze zgromadzonych akt sprawy jednoznacznie bowiem wynika, iż inwestorem planowanego przedsięwzięcia jest Miasto Białystok, zaś Prezydent Miasta pełni funkcję organu reprezentującego je na zewnątrz. GDOŚ uznaje powyższe uchybienie za niemające wpływu na wynik sprawy.

W odniesieniu do pozostałych zarzutów skarżącego GDOŚ stwierdza, iż skarżący błędnie podnosi naruszenie przez RDOŚ w Białymstoku art. 74 ust. 1 pkt 6 *ustawy ooś* w związku z brakiem podjęcia działań odnośnie przedłożenia przez inwestora wypisów z rejestru gruntów „dopiero 3 miesiące po wszczęciu postępowania”, nie zaś w momencie składania wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowanych z dnia 4 sierpnia 2015 r. Zauważyć należy, że zgodnie z zastrzeżeniem zawartym w art. 74 ust. 1 pkt 6 *ustawy ooś*, zastosowanie w przedmiotowej sprawie miał art. 74 ust. 1a *ustawy ooś*. W jego świetle w przypadku, gdy liczba stron w postępowaniu o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 20 dla przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których stwierdzono obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, wypisy z rejestru gruntów obejmujących teren realizacji i oddziaływania przedsięwzięcia, przedkłada się wraz z raportem o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Powyższe powoduje, iż wskazywany przez skarżącego brak nie może być zakwalifikowany jako brak formalnoprawny, przez co nie doszło do naruszenia art. 64 § 2 *kpa*. Z akt sprawy wynika, iż ww. raport inwestor złożył przy piśmie z dnia 23 października 2015 r., następnie pismem z dnia 6 listopada 2015 r. przekazał wypisy z rejestru gruntów. Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, że skarżący bezzasadnie zarzuca RDOŚ w Białymstoku zaniechanie zobowiązania inwestora w wezwaniu z dnia 17 sierpnia 2015 r. do przedłożenia ww. wypisów. Wezwanie to zostało sformułowane na wstępnym etapie postępowania, kiedy nie była jeszcze rozstrzygnięta kwestia konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Rację natomiast należy przyznać skarżącemu, iż przedłożone na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego wypisy z rejestru gruntów były niekompletne, bowiem nie obejmowały nieruchomości znajdujących się w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia, co uchybia wymogowi zawartemu w art. 74 ust. 1a *ustawy ooś*. Brak ten inwestor uzupełnił na etapie postępowania odwoławczego przy piśmie z dnia 28 kwietnia 2017 r. W opinii GDOŚ powyższe uchybienie nie stanowi jednak istotnego naruszenia prawa, które w przedmiotowej sprawie skutkowałoby koniecznością uchylenia decyzji organu I instancji. Zwłaszcza nie doprowadziło ono, wbrew twierdzeniom skarżącego, do niewłaściwego ustalenia kręgu stron oraz braku zapewnienia im udziału w postępowaniu. Zgodnie z wcześniejszymi wyjaśnieniami, w związku z art. 74 ust. 3 *ustawy ooś*, w omawianej sprawie zastosowanie miał art. 49 *kpa*. W myśl zawartej w nim dyspozycji, strony postępowania zawiadamiane były o czynnościach podejmowanych przez organ I instancji, w tym o wydaniu zaskarżonej decyzji, poprzez obwieszczenia upubliczniane w Urzędzie Miasta Białegostoku oraz w Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Białymstoku (w tym na BIPie). Analiza zebranej dokumentacji wykazała, że działania organu I instancji w tym zakresie były prawidłowe, zarówno poprzez wybór miejsca zamieszczenia obwieszczeń (z uwagi na teren realizacji oraz obszar oddziaływania przedsięwzięcia, a więc nieruchomości, których właściciele lub użytkownicy wieczyści są stronami postępowania), jak i okres ich wywieszenia. Tym samym kwestia kompletności wypisów z rejestru gruntów nie miała wpływu na ustalenie kręgu stron postępowania, który zdeterminowany był zasięgiem oddziaływania przedsięwzięcia (w omawianym przypadku oddziaływaniem akustycznym, a nie, jak wskazał skarżący, oddziaływaniem w zakresie emitowanych zanieczyszczeń do powietrza). Istotne jest także podkreślenie, że zastosowanie art. 49 *kpa* w związku z art. 74 ust. 3 *ustawy ooś*, jakkolwiek realizuje postępowanie uproszczone, nie pozbawia stron w żaden sposób możliwości uzyskania informacji o toczącym się postępowaniu i zapewnia im możliwość udziału w tym postępowaniu, pod warunkiem wykazania zainteresowania informacją zamieszczaną w obwieszczeniu, a to z kolei jest obowiązkiem każdej strony. Z akt sprawy wynika, że

w toku postępowania pierwszoinstancyjnego uwagi i wnioski wszystkich zainteresowanych stron postępowania były na bieżąco rozpatrywane, co znalazło swoje odzwierciedlenie również w uzasadnieniu skarżonej decyzji (s. 20-22), zatem brak kompletnych wypisów z ewidencji gruntów nie uniemożliwił im udziału w postępowaniu. Powyższy brak nie spowodował także ograniczenia prawa skarżącego do wniesienia odwołania, zaś GDOŚ, czuwając nad tym by osoby uczestniczące w postępowaniu nie poniosły szkody, potwierdził, że skarżącemu przysługuje przymiot strony postępowania.

Wobec powyższego, mając na uwadze, że braki formalnoprawne wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zostały uzupełnione na etapie postępowania odwoławczego, zaś uchybienia przez RDOŚ w Białymstoku wymogom określonym w art. 74 ust. 1a *ustawy o oś* oraz art. 50 § 1 *kpa* nie miały wpływu na wyznaczony krąg stron postępowania, jak również nie doprowadziły do ograniczenia ich udziału w postępowaniu (nie doszło do naruszenia art. 28 oraz 10 *kpa*), stwierdzić należy, że podniesione przez skarżącego zarzuty nie dają podstaw do uchylenia skarżonej decyzji.

Odnosząc się do merytorycznej oceny materiału dowodowego, poniżej przedstawiono analizę poszczególnych zagadnień dotyczących realizacji planowanego przedsięwzięcia, które wzbudziły wątpliwości organu odwoławczego, w tym kwestii podnoszonych przez skarżącego.

I. Zakres przedsięwzięcia

Zgromadzony materiał dowodowy zawierał rozbieżności dotyczące zakresu wnioskowanego przedsięwzięcia, w tym długości przebudowanego odcinka I ul. Ciołkowskiego i fragmentu ul. Nowowarszawskiej, jak również przewidzianych działań na odcinku III ul. Ciołkowskiego, w tym budowy dochodzącej do niego ul. Dębowej. Stosowne wyjaśnienia, wraz z ujednoliconym *raportem*, zostały przedłożone przez inwestora przy piśmie z dnia 24 lipca 2017 r. Zgodnie z nimi przebudowywany odcinek I ul. Ciołkowskiego będzie krótszy niż wskazywany na mapach akustycznych przedkładanych na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego, tj. obejmie kilometr: -0+052 do 1+516 (jezdni północna) oraz 0+000 do 1+517 (jezdni południowa). Z kolei budowę ul. Nowowarszawskiej przewidziano na odcinku od km 0+018 do 0+305, czym potwierdzono ustalenia dokonane przez RDOŚ w Białymstoku. Odnośnie zaś odcinka III ul. Ciołkowskiego (tj. km 3+515 do 4+104) elementem przedsięwzięcia będzie wyłącznie budowa ciągu rowerowego, ścieżki i chodnika. Na tym odcinku nie będzie budowana jezdnia, jak również z jego zakresu wyłączono budowę ul. Dębowej. Dodatkowo, zgodnie z ww. wyjaśnieniami, a także pismem z dnia 31 sierpnia 2017 r., skorygowano liczbę przeznaczonych do wyburzenia budynków mieszkalnych jednorodzinnych (z 14 na 13) i altan ROD (z 6 na 29), jak również, w oparciu o dokument pt. „*Inwentaryzacja Drzewostanu*” (16 marzec 2016 r.) uszczegółowiono liczbę przeznaczonych do wycinki drzew i krzewów (914 drzew i 14 krzewów).

Mając na uwadze powyższe zmiany, GDOŚ dokonał stosownej reformy punktu pkt. I. ppkt 1 zaskarżonej decyzji opisującego miejsce i rodzaj przedsięwzięcia, a ponadto w celu zapewnienia przejrzystości sentencji decyzji, przeniósł szczegółowe informacje dotyczące zakresu przedsięwzięcia oraz parametrów technicznych przebudowywanych odcinków ul. Ciołkowskiego do „Charakterystyki Przedsięwzięcia” stanowiącej Załącznik Nr 1 skarżonej decyzji, jak również sprecyzował w niej długość wszystkich odcinków ul. Ciołkowskiego oraz ulic poprzecznych objętych zakresem inwestycji.

Poza uwzględnieniem w Charakterystyce Przedsięwzięcia wyżej opisanych zmian, organ odwoławczy skorygował, zgodnie z wyjaśnieniami inwestora, również wysokość ekranów

akustycznych, a także wskazał działki, na których umieszczony będzie zbiornik retencyjny po jego przebudowie. Co więcej, w konsekwencji umorzenia zaskarżonej decyzji w pkt. IX, z Charakterystyki Przedsięwzięcia usunięto wykaz działek, na których inwestor zaplanował prace przygotowawcze polegające na wycince drzew i krzewów. Art. 82a ustawy oos stanowi bowiem, że „Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wydana przed uzyskaniem decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 10, w której wskazano działki konieczne do przeprowadzenia prac przygotowawczych, stanowi podstawę do wykonania prac polegających na wycince drzew i krzewów, przeprowadzenia badań archeologicznych lub geologicznych, a także przeprowadzenia kompensacji przyrodniczej na nieruchomościach stanowiących własność Skarbu Państwa, zarządzanych przez Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe zgodnie z ustawą z dnia 28 września 1991 r. o lasach”. Analiza znajdujących się w aktach sprawy wypisów z rejestru gruntów wykazała, iż żadna z wymienionych działek nie jest własnością Skarbu Państwa, zarządzaną przez Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe, co tym samym wyklucza stosowanie wobec nich ww. przepisu prawa.

Dodatkowo, w celu uniknięcia powielania zasad określonych w przepisach prawnych, GDOŚ umorzył pkt X zaskarżonej decyzji. O tym, że „Charakterystyka przedsięwzięcia” stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a więc jest jej integralną częścią, stanowi art. 82 ust. 3 ustawy oos.

II. Gospodarka wodami opadowo-roztopowymi

Wątpliwości organu odwoławczego wzbudziła przedstawiona na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego prognoza zanieczyszczeń wód opadowo-roztopowych. Sporządzona bowiem została dla jednej zbiorczej zlewni, podczas gdy z materiału dowodowego wynikało (uzupełnienie raportu z dnia 25 listopada 2015 r.), iż z czterech zlewni znajdujących się na obszarze realizacji przedsięwzięcia wody opadowo-roztopowe będą odprowadzane bezpośrednio do środowiska. Powyższe podejście uniemożliwiało ustalenie czy wody deszczowe odprowadzane do poszczególnych odbiorników będą spełniały wymagania w zakresie stężenia zawiesin i węglowodorów oraz czy istnieje konieczność zastosowania urządzeń podczyszczających przed zrzutem tych wód. Co więcej, przedstawione obliczenia prognozowanych zanieczyszczeń wód opadowo-roztopowych odnosiły się do ładunku zawiesin i węglowodorów, nie zaś do stężeń ww. parameterów, przez co niemożliwe było odniesienie otrzymanych wyników do obowiązujących standardów wyznaczających dopuszczalne stężenia ww. zanieczyszczeń w odprowadzanych wodach opadowych. W związku z powyższym, organ odwoławczy wezwał inwestora o przedstawienie dla każdej wyodrębnionej zlewni na obszarze realizacji przedsięwzięcia prognozy stężeń zanieczyszczeń wód deszczowych odprowadzanych do danego odbiornika wraz z odniesieniem się do konieczności zastosowania urządzeń podczyszczających.

Zgodnie z ujednoliconą wersją raportu, przedłożoną przy wyjaśnieniach z dnia 24 lipca 2017 r., na całej długości ul. Ciołkowskiego zaprojektowano kanalizację deszczową, która obejmie budowę nowych oraz przebudowę istniejących kanałów deszczowych. Wody opadowe odbierane będą z powierzchni uszczelnionych: jezdni, chodników, ścieżek rowerowych, dróg serwisowych, poprzez przykrawężnikowe wypusty uliczne, a następnie odprowadzane będą do kanałów deszczowych, przy czym spośród 11 zlewni cząstkowych znajdujących się w obszarze realizacji przedsięwzięcia, z 4 zlewni wody opadowo-roztopowe będą zrzucane bezpośrednio do środowiska, tj.:

- do rowu odwadniającego przed rzeką Białą (zlewnia nr 2: km 0+430 - 1+010 ul. Ciołkowskiego),
- otwartego rowu odwadniającego (zlewnia nr 7: L=380 m ul. Zaścianańska),

- do gruntu, tj. projektowanego podziemnego zbiornika rozsączającego (zlewnia nr 8: km 2+300 - 3+150 ul. Ciołkowskiego),
- do projektowanych rowów infiltracyjnych (zlewnia nr 11: km 3+550 - 4+050 ul. Ciołkowskiego).
Z pozostałych zlewni wody opadowo-roztopowe odprowadzane będą do istniejącej kanalizacji deszczowej.

Z przedstawionej w ww. *raporcie* prognozy wynika, że przy zastosowaniu urządzeń podczyszczających (osadników), zawartość zawieszin w wodach deszczowych odprowadzanych z ww. 4 zlewni, będzie mieściła się w granicach dopuszczalnych norm środowiskowych ($\leq 100 \text{ mg/dm}^3$). Również prognozowane stężenie węglowodorów w ww. wodach nie przekroczy wartości normatywnych ($\leq 15 \text{ mg/dm}^3$), jednak ze względu na zabezpieczanie odbiorników przed niekontrolowanymi zrzutami zanieczyszczeń wyloty kanalizacji w ww. zlewniach, zostaną dodatkowo zaopatrzone w separatory ropopochodne.

Mając na uwadze wyjaśnienia przedstawione przez inwestora, GDOŚ w zaskarżonej decyzji umorzył pkt I.2.1. ppkt 21 oraz dokonał korekty pkt. I.3.1. ppkt 2, które ze względu na ogólnikowe treści nie stanowiły gwarancji, że zapewniona zostanie właściwa gospodarka wodami opadowo-roztopowymi. Dokonana korekta pkt I.3.1. ppkt 2 dotyczyła określenia sposobu odwodnienia drogi, koniecznych do zastosowania urządzeń podczyszczających, a także odbiorników wód opadowo-roztopowych, dla każdej cząstkowej zlewni położonej w obszarze realizacji przedsięwzięcia.

Organ odwoławczy za zasadne uznał również uchylenie pkt IV. ppkt 4 skarżonej decyzji bowiem obowiązek prowadzenia min. 2 razy w roku przeglądów eksploatacyjnych i konserwacji urządzeń oczyszczających wody opadowe wynika wprost z § 23 ust. 1 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 18 listopada 2014 r. *w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego* (Dz. U z 2014 r., poz. 1800). Ponadto, mając na uwadze wyniki prognozy zanieczyszczeń wód opadowych, a także wyżej opisane wymogi w zakresie przeglądów i konserwacji urządzeń podczyszczających wody opadowe, GDOŚ nie znalazł uzasadnienia do nałożenia wymogu przeprowadzenia badań jakościowych wód opadowych i roztopowych z częstotliwością określoną przez RDOŚ w Białymstoku, tj. wpięć po upływie 10 miesięcy od dnia oddania przedsięwzięcia do użytkowania, a następnie co roku przez 3 lata. W związku z powyższym organ odwoławczy uchylił również pkt IV. ppkt 3 zaskarżonej decyzji, zobowiązując inwestora w nowo sformułowanym pkt. IV lit. b do wykonania w ramach analizy porealizacyjnej (tj. po roku od oddania przedsięwzięcia do użytkowania, kiedy ustabilizuje się natężenie ruchu na drodze), analizy jakości wód opadowych i roztopowych odprowadzanych bezpośrednio do środowiska (tj. ze zlewni nr 2, 7, 8 i 11). Uzyskane z ww. analizy wyniki pozwolą na sformułowanie dalszych zaleceń w przypadku wystąpienia ewentualnych przekroczeń norm środowiskowych.

III. Oddziaływanie akustyczne planowanego przedsięwzięcia w okresie jego eksploatacji

W toku postępowania odwoławczego weszła w życie uchwała Nr XXV/378/16 Rady Miasta Białegostoku z dnia 26 września 2016 r. *w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Mickiewicza w Białymstoku (w rejonie ulic Zwierzynieckiej i Jagiellońskiej)*, w świetle której na terenach sąsiadujących z ul. Ciołkowskiego na odcinku od skrzyżowania z ul. Mickiewicza do skrzyżowania z ul. Murarską, ustalono dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniowo-usługową (§ 10 ust. 1 pkt 2). Powyższe spowodowało, że koniecznym stało się zweryfikowanie czy przewidziane w *raporcie* ekrany akustyczne na ww. odcinku nie zostały przewymiarowane, z uwagi na fakt, iż pierwotnie dobrane zostały jak dla terenów przeznaczonych

pod zabudowę jednorodzinną, charakteryzujących się zgodnie z rozporządzeniem z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r., poz. 112 j.t.), dalej *rozporządzenie*, bardziej rygorystycznymi standardami akustycznymi. Dodatkowo, GDOŚ zwrócił również uwagę, iż w przedstawionych wynikach modelowania akustycznego brak jest danych dotyczących skuteczności ekranów akustycznych o wysokości $h=4\text{m}$, które zostały zaplanowane na części przebudowywanej ul. Ciołkowskiego.

Z uwagi na powyższe, inwestor w wyjaśnieniach z dnia 11 kwietnia 2017 r. przedstawił zaktualizowaną prognozę oddziaływania akustycznego planowanej inwestycji, uwzględniającą zastosowanie wyłącznie ekranów przeźroczystych, o co wywnioskował m.in. skarżący. Po analizie przedłożonych materiałów, organ odwoławczy zwrócił się do inwestora o zweryfikowanie konieczności wprowadzenia rozwiązań minimalizujących ponadnormatywny poziom hałasu w celu ochrony zabudowy mieszkaniowej znajdującej się na wskazanych nieruchomościach (tj.: ul. Nowowarszawskiej 92/1 (działka nr 1624, obręb 19 Skorupy), ul. Nowowarszawskiej 79 (działka nr 1640, obręb 19 Skorupy), ul. Nowowarszawskiej 81 (działka nr 1641, obręb 19 Skorupy) oraz ul. Baranowickiej 61 (działka nr 6/4, obręb 20 Przemysłowy)), jak również o przedstawienie analizy akustycznej dla objętego zakresem przedsięwzięcia fragmentu ul. Zaułek Podlaski.

Stosowne wyjaśnienia, obejmujące wszystkie wyżej opisane zagadnienia, zostały przedstawione w uzupełnieniu *raportu* z dnia 24 lipca 2017 r. oraz jego sprostowaniu z dnia 24 sierpnia 2017 r. Zgodnie z nimi w prognozie akustycznej dla roku 2020 objęto cały zakres przedsięwzięcia poza odcinkiem III ul. Ciołkowskiego (tj. km 3+515 – 4+104), na którym zaplanowano jedynie budowę ciągu rowerowego, ścieżki i chodnika. Identyfikacji terenów podlegających ochronie akustycznej w obszarze oddziaływania omawianej drogi dokonano na podstawie obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (w tym ww. uchwały Nr XXV/378/16 Rady Miasta Białegostoku z dnia 26 września 2016 r.), a w przypadku ich braku w oparciu o faktyczne zagospodarowanie terenu określone przez Prezydenta Miasta Białegostoku (pismo ww. organu z dnia 5 lipca 2017 r.).

Na podstawie zaktualizowanej prognozy akustycznej dla roku 2020, w ww. dokumentach dokonano korekty parametrów środków minimalizujących ponadnormatywne oddziaływanie akustyczne przedsięwzięcia. Powyższe dotyczyło m.in. wprowadzenia wyłącznie przeźroczystych ekranów akustycznych, zmiany ich wysokości na $h=3,5$ lub $h=4,5$ m (w zależności od lokalizacji), wydłużenia ekranu akustycznego nr 4 w celu ochrony zabudowań mieszkalnych znajdujących się przy ul. Nowowarszawskiej 79 i 81, a także doprecyzowania kilometraża dla ekranów nr 7, 11 i 12. Jednocześnie w odniesieniu do pozostałych miejsc, które GDOŚ wskazał, jako konieczne do weryfikacji w zakresie ochrony przeciwhałasowej wyjaśniono, że budynek przy ul. Nowowarszawskiej 92/1 jest przeznaczony do rozbiórki, natomiast przekroczenia norm hałasowych na nieruchomości przy ul. Baranowickiej 61 wynikały z błędnie przyjętego w modelu akustycznym początkowego klimoteraża jezdni południowej na odcinku II przedsięwzięcia. Mając powyższe na uwadze, GDOŚ ustalił, iż przy zastosowaniu skorygowanych zabezpieczeń przeciwhałasowych, planowana inwestycja nie będzie źródłem ponadnormatywnych emisji hałasu. Konsekwentnie zatem do przedstawionych przez inwestora zmian dla ekranów akustycznych, organ odwoławczy dokonał korekty pkt. I.3.1. ppkt 1 zaskarżonej decyzji.

W opinii GDOŚ nie znajduje uzasadnienia nałożony na inwestora wymóg wykonania pierwszego pomiaru poziomu hałasu w terminie 6 miesięcy od dnia oddania inwestycji do użytkowania (pkt IV. ppkt 2 zaskarżonej decyzji). W omawianej sprawie jego przeprowadzenie nie

będzie skutkowało, w przypadku wykazania ewentualnych przekroczeń norm akustycznych, uruchomieniem instrumentów umożliwiających podjęcie działań naprawczych (np. przeglądu ekologicznego), skoro i tak po upływie roku od dnia oddania inwestycji do użytkowania, inwestor został zobowiązany do sporządzenia analizy porealizacyjnej. To w jej ramach, obejmujących również wykonanie pomiarów hałasu we wskazanych punktach, zostaną porównane założenia przyjęte w prognozach akustycznych z rzeczywistym oddziaływaniem inwestycji, oraz oceniona zostanie skuteczność działań podjętych w celu jego ograniczenia. W razie ich przekroczenia, wyniki analizy porealizacyjnej stanowiąc będą podstawę do wprowadzenia m.in. dodatkowych zabezpieczeń akustycznych.

Mając powyższe na uwadze, GDOŚ uchylając w całości pkt IV zaskarżonej decyzji, przeniósł do nowo sformułowanego pkt. IV lit. a obowiązek wykonania analizy porealizacyjnej w zakresie oddziaływania akustycznego oraz dokonał modyfikacji wskazanych przez RDOŚ w Białymstoku miejsc, w których należy przeprowadzić pomiary hałasu. Powyższa korekta polegała na usunięciu 3 punktów pomiarowych (nr 18-20), gdyż położone są na III odcinku przedmiotowej drogi, na którym nie przewiduje się oddziaływania akustycznego na etapie jej eksploatacji (zakres inwestycji na tym odcinku dotyczy wyłącznie budowy ciągu rowerowego, ścieżki i chodnika). W miejsce usuniętych punktów pomiarowych wskazano zabudowę podlegającą ochronie akustycznej (tj. ul. Ciołkowskiego 83, ul. Ciołkowskiego 107, ul. Zbożowa 2/1), dla której wyniki modelowania wykazały osiągnięcie granicznych dopuszczalnych poziomów hałasu. Ponadto, zgodnie z Załącznikiem 3 lit. B ust. 2 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 czerwca 2011 r. *w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów poziomów substancji lub energii w środowisku przez zarządzającego drogą, linią kolejową, linią tramwajową, lotniskiem lub portem* (Dz. U. z 2011 r., poz. 140, Nr 824, ze zm.), w przypadku, gdy na terenie zabudowanym nie ma możliwości wykonania pomiarów hałasu w świetle okna dla danej kondygnacji budynku lub na terenach otaczających te budynki, dopuszcza się lokalizację punktów pomiarowych na wysokości $4\text{ m} \pm 0,2\text{ m}$ nad powierzchnią terenu. Mając zatem na uwadze, że wykonanie pomiaru hałasu będzie zależało od uwarunkowań znajdujących się w danym miejscu, GDOŚ za zasadne uznał, zamiast wyznaczania precyzyjnych warunków pomiarów, zobowiązać inwestora w nowo sformułowanym pkt IV lit. a do przeprowadzenia pomiarów hałasu zgodnie z obowiązującymi referencyjnymi metodykami określonymi w przepisach wydanych na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska*.

Dodatkowo wskazać należy, iż wpisywanie w sentencji decyzji warunków, do których przestrzegania inwestor jest zobowiązany przepisami prawa, jest nie tylko zbędne, ale również, w przypadku zmiany przepisów, może doprowadzić do zobligowania wnioskodawcy do działania wbrew literze prawa. W związku z powyższym, organ odwoławczy umorzył zaskarżoną decyzję w pkt I.2.1. ppkt 19 bowiem dopuszczalne poziomy hałasu na terenach podlegających ochronie akustycznej, do przestrzegania których inwestor zobowiązany jest z mocy prawa, wynikają wprost z *rozporządzenia*.

IV. Oddziaływanie na środowisko przyrodnicze

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego niewskazania przez RDOŚ w Białymstoku konkretnych drzew, które zostaną usunięte w ramach realizacji wnioskowanego przedsięwzięcia, wyjaśnić należy, że przy inwestycjach drogowych szczegółowe dane dotyczące rozwiązań technicznych oraz zakresu prac koniecznych do wykonania w związku z realizacją przedsięwzięć, w tym pełnego zakresu planowanej wycinki, wymagają opracowania projektu budowlanego i nie zawsze są możliwe do uzyskania już na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Niemniej jednak,

organ odwoławczy zwrócił uwagę, że zawarte w dokumentacji dane dotyczące planowanej wycinki są bardzo ogólne, zaś użyte w zaskarżonej decyzji sformułowanie, by wycinkę drzew i krzewów „ograniczyć do minimum” (pkt I.2.2. ppkt 1) nie określa, jaka ilość roślinności jest dopuszczalna przez organ do usunięcia w ramach realizacji omawianej inwestycji, co tym samym, jak słusznie podkreślił skarżący, niesie za sobą ryzyko swobodnej interpretacji tego zapisu.

Mając powyższe na uwadze, GDOŚ wezwał inwestora do przedstawienia zakresu planowanej wycinki oraz koniecznych do przeprowadzenia działań kompensujących wykazane straty. W odpowiedzi inwestor, wraz z wyjaśnieniami z dnia 11 kwietnia 2017 r., przedłożył *Projekt nasadzeń zieleni przy użyciu rodzimych gatunków roślin* (z kwietnia 2016 r.) oraz *Inwentaryzację drzewostanu* (z 16 marca 2016 r.). W ramach ww. opracowań przedstawiono dokładną liczbę oraz lokalizację roślin przeznaczonych do wycinki, a także ich skład gatunkowy oraz możliwą lokalizację nasadzeń zastępczych. W opinii GDOŚ dane oraz analizy w zakresie stanu dendroflory zostały przedstawione w sposób prawidłowy, pozwalający na właściwą ocenę stanu faktycznego i umożliwiający zaproponowanie adekwatnych działań naprawczych, w tym działań kompensujących uwzględniających wartości przyrodnicze wycinanych okazów. Konsekwentnie zatem, w oparciu o powyższe opracowania, GDOŚ dokonał modyfikacji warunku I.2.2. ppkt 1 oraz I.3.2. ppkt 4. zaskarżonej decyzji. Korekta pierwszego z ww. wymogów polegała na określeniu dokładnej liczby roślinności przeznaczonej do usunięcia (tj. 914 drzew i 14 krzewów). Zaplanowaną wycinkę inwestor zobowiązany jest wykonać zgodnie z przedłożonym materiałem dowodowym (w tym *Projektem nasadzeń zieleni przy użyciu rodzimych gatunków roślin* (kwiecień 2016 r.)), a więc z zachowaniem dokładnej lokalizacji oraz gatunków przeznaczonych do usunięcia drzew, w ilości wskazanej w niniejszej decyzji. Z kolei w zreformowanym warunku I.3.2. ppkt 4. zaskarżonej decyzji GDOŚ nakazał przeprowadzić nasadzenia zastępcze w rozmiarze adekwatnym do strat przyrodniczych, jakie nastąpią na skutek usunięcia drzew i krzewów kolidujących z budową omawianej drogi. Ponadto dodano zapis, aby materiał nasadzeniowy był dobrany pod kątem odporności na zanieczyszczenia oraz warunków siedliskowych, bowiem wybór odpowiednich gatunków zagwarantuje wysoki poziom udatności nasadzeń. Określono również termin, w jakim nasadzenia mają być wykonane oraz termin, w którym należy przeprowadzić kontrolę czy posadzone drzewa i krzewy zachowały żywotność. Aby kompensacja przyrodnicza przyniosła zaplanowane efekty GDOŚ zobowiązał inwestora do wykonania ww. prac pod stałym nadzorem botanika (zmodyfikowany pkt I.2.2. ppkt 4)

Poza opisanymi zmianami, w celu zapewnienia skutecznych i adekwatnych rozwiązań chroniących środowisko przyrodnicze, GDOŚ za konieczne uznał doprecyzowanie niżej przedstawionych wymogów zaproponowanych przez organ I instancji.

Korekta pkt. I.2.2. ppkt 3 zaskarżonej decyzji miała na celu dostosowanie terminu prowadzenia prac związanych z planowaną wycinką drzew i krzewów do okresu lęgowego zinwentaryzowanych w rejonie planowanej drogi gatunków ptaków (ppkt a). Wydłużenie okresu wyłączonego z wycinki z połowy sierpnia do początku września wynika z obecności gatunków, takich jak grzywacz, którego okres lęgowy trwa do końca sierpnia i ma wtedy najintensywniejszy przebieg. Dodatkowo warunek uzupełniono, wskazując w ppkt. b termin prowadzenia prac ingerujących w koryto rzeki Białej. Przewidziane na cieku prace związane z umocnieniem dna oraz brzegów rzeki wykonywane będą poniżej stawów Dojlidzkich, mogą więc, jak słusznie podkreślono w piśmie z dnia 24 lipca 2017 r., oddziaływać na gatunki ryb (tj. różankę i piskorza), wpływające okresowo do rzeki Białej z ww. zbiorników w czasie wiosennych i jesiennych migracji. Zasadne było zatem wskazanie, by w okresie

szczególnej wrażliwości ichtiofauny, jakim jest okres wiosennych wędrówek, nie prowadzić prac ingerujących w ekosystemy wodne.

Modyfikacja warunku określonego w pkt I.2.2. ppkt 4 zaskarżonej decyzji pozwoli zapewnić nadzór wykwalifikowanych specjalistów na etapie budowy omawianej inwestycji. Dokonana zmiana polega przede wszystkim na bezpośrednim określeniu, iż realizację inwestycji należy prowadzić pod nadzorem herpetologa, ichtiologa oraz botanika, co jest istotne z uwagi na zaplanowane prace związane z zasypaniem i wybudowaniem nowego zbiornika retencyjnego, umocnieniem koryta rzeki Białej oraz wycinką drzew i krzewów i wynikającą z niej kompensacją. Określenie *nadzór przyrodniczy* czy *przyrodnik* w żaden sposób nie definiuje wiedzy i wykształcenia, jakie posiadać powinny osoby mające sprawować bezpośrednią i czynną opiekę nad zagrożonymi realizacją inwestycji grupami zwierząt, czy siedliskami przyrodniczymi. Nałożone na inwestora warunki wymagają stałej weryfikacji, uzgodnień i nadzoru specjalistów, celem zapewnienia właściwej realizacji przedsięwzięcia w sposób likwidujący wszelkie pojawiające się zagrożenia dla środowiska przyrodniczego. Specjalistyczny nadzór zagwarantuje więc właściwe wypełnienie obowiązków wynikających z decyzji.

GDOŚ za zasadne uznał także rozszerzenie możliwych do zastosowania materiałów, z których wykonane będą ogrodzenia dla płazów wokół planowanego zbiornika retencyjnego oraz wskazanie ich minimalnych wymiarów (warunek I.3.2. ppkt 2 zaskarżonej decyzji). W ten sposób inwestor będzie mógł wybrać rodzaj rozwiązania w zależności od uwarunkowań terenu i możliwości technicznych, przy zachowaniu wysokiej skuteczności przyjętych metod. Zaplanowana zmiana wykluczyła ponadto wynikającą z warunku RDOŚ w Białymstoku konieczność zakopywania prefabrykatów na głębokość 15-20 cm, gdyż nie wszystkie ogrodzenia pełne wymagają wkopania, by efektywnie pełnić swoją funkcję. W związku z powyższym podkreślono w warunku konieczność stabilnego posadowienia pełnych paneli w gruncie, co będzie realizowane w oparciu o bezpośrednie wskazania producenta.

Kolejna zmiana dotyczyła pkt. I.3.2. ppkt 3 zaskarżonej decyzji i polegała na zobowiązaniu inwestora do zastosowania najskuteczniejszego rozwiązania zapobiegającego przed kolizją ptaków z przezroczystymi ekranami akustycznymi poprzez wyposażenie ich w pionowe pasy o szerokości min. 2 cm, rozmieszczone w odległości nie większej niż 10 centymetrów od siebie. Wcześniejsza treść warunku, wskazująca jedynie przykładowy rodzaj oznaczenia ekranów akustycznych, bez określenia możliwych do zastosowania ram przy wyborze zabezpieczeń, dawała dużą swobodę interpretacyjną i w związku z tym nie gwarantowała skutecznego zabezpieczenia ptaków przed kolizjami. Ponadto, GDOŚ usunął zapis dotyczący zakazu lokalizacji ekranów akustycznych we wskazanych miejscach, z uwagi iż ich rozmieszczenie (wykluczające ww. tereny) zostało precyzyjnie wskazane w zreformowanym pkt I.3.1. ppkt 1.

Odnosząc się do wniesionych w toku postępowania odwoławczego zastrzeżeń skarżącego odnośnie analizy wariantowej inwestycji, organ odwoławczy stwierdza, co następuje. W opinii GDOŚ, co do zasady obowiązek przeprowadzenia ww. analizy i przedstawienia przez inwestora wariantów co najmniej w zakresie podanym w art. 66 ust. 1 pkt 5 *ustawy oos* dotyczy zarówno przedsięwzięcia związanego z budową, jak i przebudową, rozbudową, czy modernizacją drogi, jednak stosowanie tego przepisu powinno odbywać się racjonalnie. Przepisy *ustawy oos* nie precyzują, jakiego typu wariantowanie powinno być przeprowadzone w raporcie, co oznacza, że warianty mogą mieć różny charakter, np. dotyczyć skali przedsięwzięcia, zastosowanej technologii, rozwiązań technicznych, harmonogramu czy organizacji prac. Charakter wariantów uzależniony jest bowiem od

szczegółowych uwarunkowań związanych z konkretnym przedsięwzięciem. W przedmiotowej sprawie istotnym jest, że wnioskowana inwestycja stanowi w znacznej części rozbudowę istniejącej ul. Ciołkowskiego do układu dwujezdniowego (tj. drogi klasy GP), co w sposób istotny determinuje jej przebieg i ogranicza zakres wariantowania. W *raporcie* z lipca 2017 r. (s.49) podano, że na odcinkach I i II przedsięwzięcia, na których zaplanowano dobudowę drugiej jezdni, droga przebiega wzdłuż terenów zamieszkałych oraz terenów przemysłowych, dlatego przy jej projektowaniu decydujące stało się pogodzenie warunków technicznych, którym winny odpowiadać drogi publiczne z uwarunkowaniami społecznymi. Mając na uwadze konieczność łącznego spełnienia obu ww. czynników, inwestor przedstawił wariant alternatywny przedsięwzięcia, który zasadniczo różni się częścią drogi za rondem z ul. Nowowarszawską, tj. na odcinku w km 1+300 – 1+500 (wariant II).

Organ odwoławczy odmawia przyznania słuszności skarżącemu, zdaniem którego w raporcie nie został w sposób dostateczny opisany oraz przeanalizowany wariant alternatywny przedsięwzięcia. Wskazać bowiem należy, iż ze względu na fakt, że oba warianty przedsięwzięcia w znacznym stopniu pokrywają się, przedstawiony w *raporcie* z lipca 2017 r. opis stanu środowiska oraz warunków lokalizacyjnych wraz z analizą jego oddziaływań dla wariantu realizacyjnego (wariant I), ma również zastosowanie do tożsamyh odcinków rozwiązania alternatywnego (wariant II). Natomiast analiza różnic pomiędzy wariantami oraz konsekwencje wynikające z ich realizacji, głównie w odniesieniu do uwarunkowań społecznych, przedstawiono w rozdziale 6 ww. opracowania, który skarżący błędnie traktuje jako opis całego wariantu alternatywnego. Zgodnie z danymi przedstawionymi w ww. rozdziale, realizacja drogi w wariantie II będzie wiązała się przede wszystkim ze zwiększoną zajętością terenu w stosunku do wariantu I, spowodowaną nieco odmienną koncepcją zagospodarowania pasa drogowego, w konsekwencji czego konieczne byłoby wyburzenie m.in. części zakładu produkcyjnego Przedsiębiorstwa MIPA. Powyższy fakt, przesądził o wyborze przez inwestora wariantu I, jako wariantu realizacyjnego (s. 50 *raportu*). Ponadto wskazano, iż budowa planowanej drogi wg rozwiązania alternatywnego będzie wymagała m.in. wyburzenia większej ilości budynków oraz wydłużenia koniecznych do zastosowania ekranów akustycznych. Dostrzegając ograniczenia analiz dotyczących wariantowania zaprezentowanych w *raporcie* z lipca 2017 r., GDOŚ zwraca uwagę, iż pozostają one bez wpływu na wybór wariantu I jako opcji do realizacji. Nawet bowiem w przypadku, gdyby rozwiązanie alternatywne okazało się korzystniejsze dla środowiska, to wbrew opinii skarżącego, w sytuacji, gdy przeprowadzona w sprawie ocena oddziaływania na środowisko nie wykazała znacząco negatywnego oddziaływania wariantu wnioskowanego, nie ma podstaw do zastosowania art. 81 ust. 1 *ustawy o oś.*, tj. zobligowania inwestora do wskazania innego wariantu. Celem wariantowania jest bowiem wybór takiego rozwiązania, które będąc dopuszczalne pod kątem środowiskowym, pozwoli jednocześnie w sposób racjonalny zrealizować dane zamierzenie inwestycyjne. W przedmiotowej sprawie wyniki ww. oceny, uzupełnionej w toku postępowania odwoławczego, wykazały, że przy zastosowaniu środków minimalizujących wskazanych w decyzji organu I i II instancji, planowana rozbudowa drogi nie spowoduje znacząco negatywnego oddziaływania na środowisko.

Bez wpływu na wybór wariantu pozostaje przywołana przez skarżącego okoliczność, iż w *raporcie* z lipca 2017 r., pomimo wskazanej przy opisie każdego z wariantów niewielkiej różnicy w ilości wyburzanych budynków mieszkalnych (tj. 4 - wariant I , 3 - wariant II), we fragmencie uzasadniającym wybór wariantu I podano, iż liczba ta dla obu rozwiązań będzie taka sama (s. 50). Jak wskazano bowiem wcześniej, czynnikiem, który w opinii GDOŚ słusznie zadecydował o wyborze rozwiązania preferowanego przez inwestora był fakt, że likwidacja części zakładu

produkcyjnego Przedsiębiorstwa MIPA mogłaby spowodować poważniejsze w skutkach konsekwencje dla lokalnej społeczności, tj. utratę miejsc pracy lub nawet konieczność przeniesienia zakładu poza gminę Miasta Białystok, niż wyburzenie 1 domu jednorodzinnego, którego właściciele nie wnosili żadnych uwag do postępowania prowadzonego przez organ I i II instancji. Na marginesie wskazać należy, iż skarżący bezzasadnie podnosi brak spójności w podawanej w skarżonej decyzji liczbie budynków mieszkalnych przeznaczonych do wyburzenia. W sentencji decyzji (warunek I. ppkt 1) oraz w jej załączniku (Charakterystyka Przedsięwzięcia) wskazano bowiem całkowitą ilość wyburzanych budynków mieszkalnych w ramach realizowanego przedsięwzięcia, natomiast w uzasadnieniu decyzji (s.15) podano ich ilość na wariantowanym odcinku drogi.

Odnosząc się do zarzutu lakonicznego przedstawienia sytuacji niepodjęcia przedsięwzięcia, GDOŚ stwierdza, że informacje zawarte w *raporcie* z lipca 2017 r. pozwalają uznać, iż zachowanie istniejącego stanu drogi i rozwiązań komunikacyjnych nie będzie korzystne dla środowiska. Powyższe wynika z faktu, że jak wskazano w ww. opracowaniu, już w chwili obecnej zły stan techniczny ul. Ciołkowskiego oraz powstające na niej zatory sprzyjają zwiększonej emisji do powietrza spalin paliwowych, pyłu, a także hałasu, co, jak należy się spodziewać, ulegnie dalszemu nasileniu wskutek przewidywanego wzrostu natężenia ruchu drogowego na ul. Ciołkowskiego w związku planami inwestycyjnymi miasta w zakresie przebudowy obwodnic i ulic w Białymstoku. Co więcej, w ww. *raporcie* (s. 92) podano, że obecnie rzeka Biała, nad którą przebiega ul. Ciołkowskiego, charakteryzuje się złym stanem fizyko-chemicznym, spowodowanym brakiem podczyszczania ścieków kanalizacji deszczowej, jak również prawdopodobnym podpięciem kanałów innych ścieków. Realizacja omawianej inwestycji, w ramach której zaplanowano uprządkowanie gospodarki ściekowej, pozwoli na redukcję zanieczyszczeń kierowanych do rzeki poprzez wyeliminowanie potencjalnych nieprawidłowych połączeń kanalizacji ściekowej oraz wyposażenie kanalizacji deszczowej w przebudowanej ulicy w system separatorów z osadnikami.

Wbrew zarzutom skarżącego, informacje dotyczące wpływu omawianej inwestycji na krajobraz zostały przedstawione w rozdziale 8.2 *raportu* z lipca 2017 r. (s. 89-91). W oparciu o powyższe stwierdzić należy, że na etapie budowy przedsięwzięcie będzie wpływało na krajobraz w ograniczonym stopniu, z uwagi na krótkotrwale pogorszenie walorów estetycznych analizowanego terenu w związku z wykonywaniem prac ziemnych, organizacją zaplecza budowy, ruchem pojazdów i ciężkiego sprzętu budowlanego oraz usunięciem części drzew i krzewów. Oddziaływania na etapie realizacji inwestycji wiążą się z negatywnym odbiorem krajobrazu objętego terenem budowy, jednak należy je ocenić jako mało znaczące, gdyż ustaną wraz z zakończeniem modernizacji ul. Ciołkowskiego. Przy analizie stopnia tego oddziaływania na etapie funkcjonowania przedsięwzięcia istotne jest podkreślenie, że inwestycja będzie prowadzona na istniejącej drodze, zaś w jej sąsiedztwie nie występują ciągi widokowe. Mając zatem na uwadze, iż omawiana droga stanowi stały element zurbanizowanego krajobrazu miasta Białystok oraz fakt, że inwestor został zobowiązany do zastosowania przeźroczystych ekranów akustycznych, co znacznie ograniczy ich dysonans z otoczeniem, a także do przeprowadzenia, w związku z wycinką drzew i krzewów, kompensacji przyrodniczej wykorzystującej rodzime gatunki roślin, uznać należy, iż eksploatacja przedsięwzięcia nie będzie wykazywała znacząco negatywnego oddziaływania na krajobraz. Powyższa konkluzja, wbrew twierdzeniom skarżącego, została zawarta również w uzasadnieniu skarżonej decyzji (s. 19), co tym samym czyni zarzut naruszenia art. 82 ust. 1 pkt 1 lit b *ustawy o oś* bezzasadnym.

Za mijający się ze stanem faktycznym należy uznać również zarzut nieprzeprowadzenia przez organ I instancji analizy kwestii dot. budowy drogi serwisowej zapewniającej zjazd z ul. Ciołkowskiego do nieruchomości położonych wzdłuż jej północnej jezdni na odcinku od ul. Barańskiej do ul. Murarskiej oraz wynikającej stąd konieczności zamknięcia skrzyżowania ul. Ciołkowskiego z ul. Kołodziejską. Powyższe, w związku z wniesioną przez stronę uwagą, było analizowane na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego. Zgodnie z wyjaśnieniami przedstawionymi przez inwestora w piśmie z dnia 4 marca 2016 r., zaprojektowana na omawianym odcinku organizacja ruchu drogowego, podyktowana wymogiem zapewnienia odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa, wynika ze standardów technicznych, jakim winna odpowiadać droga klasy GP (droga główna przyspieszonego ruchu) w zakresie połączeń dróg, dopuszczalnych odstępów między skrzyżowaniami oraz warunków stosowania zjazdów (tj. § 9 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. *w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie* (Dz. U. z 2016 r., poz. 124 j.t.)). Wbrew opinii skarżącego, bez znaczenia dla wyniku sprawy pozostaje mylna informacja zawarta w raporcie z lipca 2017 r. (s. 18), że „na skrzyżowaniu ul. Ciołkowskiego z ul. Kołodziejską i Niedźwiedzią dla ul. Ciołkowskiego przewidziano dodatkowe pasy skrętu w obu kierunkach”. Pomimo iż przywołane zdanie sugeruje, że ul. Ciołkowskiego po rozbudowie będzie bezpośrednio skomunikowana z ul. Kołodziejską, to jednak bezsprzecznym jest, że rozstrzygnięcie organu I instancji zostało wydane w oparciu o stan faktyczny przedstawiony na planie sytuacyjnym w załączniku nr 2.2 raportu, z którego jednoznacznie wynika, że skrzyżowanie ul. Ciołkowskiego z ul. Kołodziejską zostanie zlikwidowane. O powyższym świadczy fakt, iż w zaskarżonej decyzji (s. 22) RDOŚ w Białymstoku, wskazał ww. przesłanki prawne, w świetle których inwestor przyjął kwestionowane przez skarżącego rozwiązanie komunikacyjne.

Ponadto GDOŚ pragnie podkreślić, iż oczywistym jest, że rozbudowa ul. Ciołkowskiego służąca podniesieniu jej do klasy drogi GP, będzie wiązała się ze zmianą organizacji ruchu na drogach sąsiadujących z inwestycją, m.in. koniecznością pokonywania dłuższej trasy przez kierowców wyjeżdżających z nieruchomości położonych pomiędzy ulicami Barańską i Murarską w celu wjazdu na ul. Ciołkowskiego (poprzez ul. Pod Krzywą oraz ul. Mickiewicza). Niemniej jednak ocena przepustowości tych dróg, jak i zapewnienie bezpieczeństwa ruchu drogowego na nich, do której odwołuje się skarżący, leży poza kompetencjami organów orzekających w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Z kolei podniesioną przez skarżącego kwestię ewentualnego wzrostu emisji zanieczyszczeń do powietrza oraz hałasu na drogach sąsiadujących z planowanym przedsięwzięciem należy oceniać w szerszym zakresie, aniżeli tylko punktowe warunki lokalne, z uwzględnieniem celu, dla którego zaplanowano realizację omawianej inwestycji. Podkreślić bowiem należy, że planowane przedsięwzięcie - z uwagi na fakt, iż przyczyni się m.in. do zamknięcia wewnętrznej obwodnicy miasta od strony południowo-zachodniej umożliwiającej szybkie poruszanie się między dzielnicami, wyprowadzenia ruchu tranzytowego na obrzeża miasta z ominięciem ul. Baranowickiej i ul. Piastowskiej, a także zwiększenia przepustowości na ulicach centrum - wpisuje się w działania przewidziane w „Programie ochrony powietrza dla strefy aglomeracji białostockiej” (2013), który w celu poprawy stanu jakości powietrza oraz redukcji emisji ze źródeł liniowych zakłada m.in. modernizację i remonty dróg na terenie całej aglomeracji, jak również upłynnienie ruchu drogowego. Tym samym nawet przyjmując, iż wydłużenie trasy dojazdu do ul. Ciołkowskiego od zabudowań położonych pomiędzy ulicami Barańską i Murarską wiązałoby się z dodatkowymi lokalnymi emisjami do środowiska, to i tak należy wziąć pod uwagę, że przedsięwzięcie realizuje cel publiczny, a zatem priorytetem jest uwzględnienie interesu społeczności

całego miasta Białystok. Bez wątpienia upłynnienie ruchu poprzez modernizację ulicy Ciołkowskiego przy zastosowaniu przewidzianych środków minimalizujących jest działaniem korzystnie wpływającym na stan środowiska na terenie miasta. Ponadto zauważenia wymaga, że w odniesieniu do skali lokalnej, brak środków ochrony akustycznej, częste zatory, a także zły stan nawierzchni jezdni wskazują, że w chwili obecnej ul. Ciołkowskiego jest źródłem negatywnego oddziaływania na przylegające do niej tereny. Natomiast po zrealizowaniu inwestycji, skutkującej jak wspomniano wyżej upłynnieniem ruchu drogowego (dobudowa drugiej jezdni, nowa nawierzchnia), przewidziane środki minimalizujące zapewnią zachowanie standardów jakości środowiska poza pasem drogowym, co tym samym poprawi warunki środowiskowe na pobliskich obszarach w stosunku do istniejącego stanu.

W obliczu powyższych wyjaśnień GDOŚ za bezpodstawny uznaje zarzut braku przeprowadzenia kompleksowej oceny oddziaływania, w tym uchybienia wymogom stawianym w art. 66 ust. 1 pkt 3a, 4, 5, 6, 7 oraz 85 ust. 2 pkt 1 lit b *tiret* pierwsze *ustawy oos*, jak również art. 5 ust. 1 pkt „d” *dyrektywy oceanowej* odnośnie oceny wpływu przedsięwzięcia na krajobraz, analizy wariantowej, sytuacji niepodjęmowania przedsięwzięcia, a także uzasadnienia wyboru wariantu wskazanego do realizacji. Mając na uwadze zasady określone w art. 7, 77 § 1 oraz 80 *kpa*, których naruszenie zarzuca skarżący, organy procedujące w sprawie kilkakrotnie kierowały do inwestora wezwania w celu wyjaśnienia oraz uzupełnienia informacji przedstawionych w raporcie o oddziaływaniu planowanej inwestycji na środowisko. W opinii GDOŚ, zebrany w sprawie materiał dowodowy jest wystarczający do oceny wpływu planowanej inwestycji na środowisko oraz sformułowania środowiskowych warunków jej realizacji.

Mając na uwadze, że kompetencje orzecznicze organu odwoławczego nie sprowadzają się tylko do kontroli zasadności zarzutów podniesionych w stosunku do decyzji organu pierwszej instancji, lecz do całościowej analizy akt sprawy oraz kontroli merytorycznej zaskarżonego rozstrzygnięcia, organ rozstrzygający w drugiej instancji stwierdził, że zaistniały podstawy do zmiany wskazanej w sentencji niniejszego orzeczenia, części decyzji wydanej przez RDOŚ w Białymstoku, uznając przy tym pozostały zakres tego rozstrzygnięcia za prawidłowy.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji.

Na decyzję służy stronie skarga wnoszona na piśmie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, w terminie 30 dni od dnia otrzymania decyzji.

 z upoważnienia
Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska
Zastępcę Generalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska
Marek Kajt
Marek Kajt

Otrzymują:

1. Wojciech Dzienis, ul. Ciołkowskiego 21, 15-264 Białystok,
2. Prezydent Miasta Białegostoku, ul. Słonimska 1, 15-950 Białystok,
- ③ 3. Pozostałe strony postępowania na podstawie art. 49 *kpa*

Do wiadomości:

RDOŚ w Białymstoku, Dojlidy Fabryczne 23, 15-554 Białystok.

Załącznik Nr 1

„Charakterystyka przedsięwzięcia”

Planowane przedsięwzięcie będzie polegało na budowie, przebudowie i rozbudowie ul. Ciołkowskiego w Białymstoku na trzech odcinkach: pierwszy - od skrzyżowania z ulicą Mickiewicza do skrzyżowania z ul. Baranowicką, drugi – od ronda im. Mikołaja Kawelina do skrzyżowania z ulicą Gen. Sulika oraz trzeci - od skrzyżowania z ulicą Gen. Sulika do granic miasta. Powierzchnia przedsięwzięcia wynosi ok. 19,17 ha.

Zakres przedsięwzięcia obejmuje również m.in. budowę i przebudowę obiektów inżynierskich (w tym mostu nad rzeką Białą, wiaduktu kolejowego nad linią kolejowa nr 37, węzła drogowego na skrzyżowaniu ul. Ciołkowskiego z ul. Branickiego i Nowowarszawską), infrastruktury podziemnej i naziemnej (w tym m.in. magistrali wodociągowej oraz sieci kanalizacji sanitarnej o długości 8 km), dróg serwisowych, wlotów ulic bocznych, odwodnienia drogi, chodników oraz ścieżek rowerowych, zatok autobusowych. W związku z realizacją planowanej inwestycji wyburzonych zostanie 13 budynków mieszkalnych, 19 budynków gospodarczych oraz jeden fundament, a także 29 altanek działkowych na terenie ogrodów działkowych. Ponadto w wyniku jej realizacji konieczna będzie wycinka drzew i krzewów. Część drzew zlokalizowanych w obrębie pasa drogowego zostanie zachowana w postaci szpaleru pomiędzy jezdniami na odcinku od skrzyżowania z ul. Mickiewicza do skrzyżowania z ul. Niedźwiedzią. Do wycinki przeznaczono ok. 914 drzew (w tym 90 nasadzeń żywopłotowych) i 14 krzewów.

Planowana droga na odcinku od skrzyżowania z ul. Mickiewicza do ul. Gen. Sulika składać się będzie z dwóch jezdni po dwa pasy ruchu, od ul. Gen. Sulika do granic miasta pozostanie jednojezdniowa z dwoma pasami w różnych kierunkach (na tym odcinku zaplanowano wyłącznie budowę ciągu rowerowego, ścieżki i chodnika). Przedsięwzięcie swoim zakresem obejmuje również przebudowę m.in. fragmentu ul. Nowowarszawskiej na odcinku pomiędzy ul. Ciołkowskiego a Baranowicką, a także budowę ul. Zaulek Podlaski oraz ul. Obrębowej. Całkowita długość dróg planowanych do przebudowy wynosi około 4,2 km. Wszystkie w/w ulice są powiązane funkcjonalnie, tworząc jedno przedsięwzięcie. Zakres przedsięwzięcia ograniczony jest do kilometraża wskazanego poniżej:

nazwa ulicy	km początkowy	km końcowy	opis	
ul. Ciołkowskiego	-0+052	1+516	jezdnia północna	odcinek I
ul. Ciołkowskiego	0+000	1+517	jezdnia południowa	
ul. Ciołkowskiego	1+828	3+338	jezdnia północna	odcinek II
ul. Ciołkowskiego	1+854	3+347	jezdnia południowa	
ul. Ciołkowskiego	3+515	4+104	ciąg rowerowy, ścieżka i chodnik (bez jezdni)	odcinek III
ul. Nowowarszawska	0+018	0+305		
ul. Zaulek Podlaski	0+000	0+205		
ul. Obrębowa	0+000	0+051		

Planowane przedsięwzięcie zlokalizowane jest w przeważającej części na terenie zabudowanym. Jedynie na odcinku od skrzyżowania z ul. Gen. Sulika do granicy miasta przylegający teren jest w większości niezabudowany. Na odcinku od skrzyżowania z ul. Mickiewicza do ul. Nowowarszawskiej dominuje zabudowa jednorodzinna oraz teren ogrodów działkowych. Na

dalszym odcinku, tj. od skrzyżowania z ul. Nowowarszawską do ul. Obrębowej dominuje zabudowa mieszkaniowo-usługowa. Od ul. Obrębowej do ul. Gen. Sulika znajdują się głównie obiekty przemysłowe.

Omawiana inwestycja położona jest poza formami ochrony przyrody wymienionymi w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2016 r. poz. 2134 j.t.). Najbliższe obszary Natura 2000, tj. OSO Puszcza Knyszyńska i SOO Ostoja Knyszyńska, oddalone są o ponad 3,2 km. Najbliżej położonym obszarem chronionym jest rezerwat „Las Zwierzyniecki” odległy o ok. 0,5 km.

Jezdnie przebudowanych odcinków dróg wraz z drogami serwisowymi będą posiadać nawierzchnię bitumiczną (asfaltową), wjazdy będą wykonane z kostki betonowej, chodniki i ścieżki rowerowe – z kostki betonowej lub asfaltowe, zatoki autobusowe – z kostki granitowej lub betonowej. Zakres przedsięwzięcia obejmuje:

1. wykonanie korpusu ulic i nawierzchni jezdni, tj. kompleksową rozbudowę oraz przebudowę ul. Ciołkowskiego w zakresie następujących skrzyżowań:

- z ul. Mickiewicza,
- z ul. Kołodziejską i Niedźwiedzią
- z ul. Nowowarszawską
- z ul. Zaścianańską,
- z ul. Obrębową,
- z ul. Plażową,
- z ul. Gen. Sulika,
- ul. Zaułek Podlaski z ul. Kujawską,
- ul. Zaułek Podlaski z ul. Zaścianańską,

2. budowę ul. Zaułek Podlaski

3. budowę zatok autobusowych i przystanków na jezdni,

4. budowę dróg serwisowych i dróg dojazdowych (w strefach zamieszkania i do obsługi przyległego terenu),

5. budowę ścieżek rowerowych i chodników,

6. budowę i przebudowę zjazdów publicznych i indywidualnych,

7. budowę i przebudowę odwodnienia drogi,

8. budowę i przebudowę oświetlenia ulicznego,

9. budowę ekranów akustycznych,

10. wycinkę drzew i krzewów kolidujących z inwestycją,

11. wykonanie zieleńców i nasadzeń drzew i krzewów.

W ramach obiektów inżynierskich przewiduje się budowę:

1. obiektu mostowego nad rzeką Białą w miejscu obecnego mostu,

2. wiaduktu kolejowego nad linią kolejową nr 37,

3. budowę węzła drogowego na skrzyżowaniu ulicy Ciołkowskiego z ul. Nowowarszawską

W ramach elementów ochrony środowiska przewiduje się budowę:

1. urządzeń podczyszczających ścieki opadowo-roztopowe o wysokiej sprawności eliminacji zawiesin i węglowodorów ropopochodnych przed wprowadzeniem ich do odbiorników,

2. ekranów akustycznych o wysokości od 3,5 m do 4,5 m i łącznej długości ok. 2,1 km.

W ramach urządzeń bezpieczeństwa ruchu przewiduje się budowę:

1. oświetlenia,
2. konstrukcji wsporczych (kratownic i ram) dla tablic drogowych.

W ramach urządzeń innej infrastruktury przewiduje się budowę lub przebudowę:

1. sieci kanalizacji sanitarnej (dn 160 – dn 400) oraz magistrali wodociągowej (dn 400) o dł. 8000 m na odcinku od ul. Baranowickiej do wiaduktu nad torami kolejowymi w rejonie ul. Plażowej i ul. Gen. Sulika,
2. sieci kanalizacji deszczowej o dł. 15 km wraz z rozbudową zbiornika retencyjnego do powierzchni 0,35 ha, głębokości 4 m oraz nachyleniu skarp 1:1 lub 1:1,5 umocnionych płytami ażurowymi (po przebudowie zbiornik będzie zlokalizowany na działkach nr 741/1, 741/4 obręb 21 Dojlidy),
3. linii teletechnicznych napowietrznych, kablowych doziemnych i kanalizacji teletechnicznej,
4. sieci gazowej,
5. linii energetycznych napowietrznych i kablowych (ze złączami kablowymi),
6. stacji transformatorowych, oświetlenia ulic (z szafkami oświetleniowymi).

Przebudowane odcinki dróg posiadać będą następujące parametry techniczne:

- klasa techniczna: ulica główna GP,
- przekrój normalny:
- uliczny dwujezdniowy dwukierunkowy, bitumiczny na długości około 3,6 km,
- łączna ilość pasów ruchu w obu kierunkach: 4,
- szerokość pasa ruchu: 3,5 m,
- szerokość pasa dzielącego: zmienna od 1,25 do 10,0 m,
- szerokość chodnika: 2-3 m (istniejące z kostki betonowej lub z płyt betonowych, projektowane z kostki betonowej),
- szerokość ścieżki rowerowej: 2 - 3 m (nawierzchnia bitumiczna lub kostka),
- 11 przystanków autobusowych z 9 zatokami na ul. Ciołkowskiego oraz 2 na ul. Nowowarszawskiej szer. 3,0 m (z kostki granitowej lub betonowej),
- drogi serwisowe szerokości ok. 3,5 – 6 m,
- trawniki o zmiennej szerokości,
- droga ul. Zaulek Podlaski – długość ok. 205 m, szerokość nawierzchni 5 – 7 m, trawnika – 2 m, chodnika – 2 m oraz ścieżki rowerowej – 2,5 m.

Prace budowlane prowadzone będą przy użyciu sprawnego, prawidłowo eksploatowanego i konserwowanego sprzętu i środków transportowych, a w przypadku ewentualnego wycieku paliwa miejsca zanieczyszczenia będą natychmiast oczyszczane za pomocą sorbentów substancji ropopochodnych. Prace budowlane będą prowadzone w porze dziennej. W czasie przerw postojowych silniki sprzętu będą wyłączane. Pracujący sprzęt mechaniczny poruszać się będzie w obrębie wytyczonego pasa drogowego. Odpady powstające podczas budowy będą gromadzone selektywnie na wydzielonej powierzchni i sukcesywnie przekazywane do odzysku lub unieszkodliwienia uprawnionym podmiotom. Teren budowy będzie wyposażony w przenośne urządzenia sanitarne;

z upoważnienia
Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska
Zastępcę Generalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska
Marek Kajs
Marek Kajs

